

jeg ofte har nævnt, nemlig det, der i Læsten staar om, at det er Udgifter, der ere foranledigede ved Lov af 25de Juli 1880, og jeg tilføiede, at denne Udtagelse var nødvendig for mig, thi ellers vilde jeg ikke kunne stemme for Bevillingerne, idet jeg ikke med Bevidsthed derom vilde gjøre mig skyldig i Noget, jeg ansaa for usandt. Men jeg erkjender naturligvis fuldstændig, at Spørgsmaalet om, hvad der er Sandhed, er fuldstændig subjektivt. Hvad er Sandhed, spurgte Pilatus, og Ministeren kan naturligvis godt stille sig paa samme Maade, idet han kan opfatte dette paa een Maade og jeg paa en anden; men naar jeg skal stemme for en Ting, maa jeg stemme efter min Overbevisning og ikke efter nogen Andens. Jeg har kun villet give denne Forklaring, fordi jeg overordentlig nødig vilde have, at Ministeren paa Grund af min svage Stemme eller paa Grund af andre Omstændigheder skulde have misforstaaet mine Ord paa en Maade, som ikke var min Hensigt med Ordene.

Krigs- og Marineministeren (Ravn):

Jeg vil blot bemærke, at efter hvad det ærede Medlem har sagt, har jeg ikke Videre at sige her til. Jeg ønsker naturligvis ligesaa lidt som det ærede Medlem, at vi skulle have nogen Kontrovers med hinanden.

Berg: Naar jeg skal sige et Par Ord paa det Mindretals Vegne i Udvalget, hvortil jeg hører, er det mig jo forsaavidt hjært, at de Ord ikke skulle forstyrre de ærede øvrige Medlemmer i den Enighed, som i Realiteten er opnaaet mellem dem indbyrdes og mellem dem og Ministeren. Med Hensyn til Ændringsforslagene til § 22 have vi nu taget samme Stilling til dem som tidligere ved 2den Behandling til Ændringsforslagene paa samme Paragraf. Vi have nemlig afholdt os fra at deltage i noget af dem og agte ogsaa at afholde os fra at stemme om noget af dem. Vi betragte nemlig disse Spørgsmaal som en Strid om Grimeftatet, efter at Hæsten er leveret, og selv om man gjør Grimeftatet lidt tyndere eller kortere iaar, vil det paa flere Punkter efter disse Ændringsforslag vise sig nødvendigt om kort Tid at komme til en Reparation af samme Grimeftat. Altsaa, disse Smaaspørgsmaal interessere os ikke, saameget mere som en Del af dem jo saa aabenlyst vil komme igjen adaae med betydelig større Bevillinger i Kraft af Herloven, uanset hvilke Belsø vi end vedtage i dette Aar. Der er et enkelt Punkt — det er det sidste Forslag til § 22 — som jeg skal nævne, da det ikke hører til de militære Forslag i den Forstand, det er Forslaget under Nr. 89. Naar vi ikke have tiltraadt dette Forslag om de 600 Kr. til Krigergravene, kommer det af, at vi overhovedet, som sagt, ikke have deltaget i noget Forslag til denne Paragraf; thi ellers finde vi det

meget rigtig, da Komiteen ikke længere kan udfylde sit Hverv, at den saa overgiver Sagen til Staten og leverer det til Krigsministeriet under Ingenieurkorpsen ligesom de øvrige Grave. Vi have derfor selvsølgelig Intet mod dette Ændringsforslag med den Begrændsning. — Angaaende Ændringsforslagene til § 23 finde vi ingen Anledning til at stemme for Forhøielsen, som den ærede Ordfører modsætter sig, hvilket vi overhovedet intetsteds ville gjøre paa dette Budget, men vi finde heller ikke nogen særlig Anledning til at stemme for de Forhøielser, han anbefaler. Det er jo nemlig bekjendt fra 2den Behandling, at dette militære Budget paa § 23 jo i en meget betydelig Grad har overskredet de Beregninger, som fandt Steb ifor, og altsaa kan taale meget væsentlige Indskrænkninger endnu, uden at gaa disse Beregninger for nær, saa vi have ikke troet, at der var nogen Anledning til at stemme for de af Ordføreren foreslaaede Forhøielser. Der er et Par Smaapunkter, der ere udenfor de militære Udgifter paa § 23, som jeg dog iøvrigt ikke skal opholde mig ved efter den høitærede Ministers Udtalelser. Der er nemlig en lille Post under Nr. 107. Jeg tror, at den høitærede Minister vist har Ret i, at der er trykt 6 Ark af de ca. 40 af den paaagjældende Bog, men disse 6 Ark kunne vistnok sættes paany for den Sum, som her staar, eller ialtfald for en noget tilsvarende, og Foranstaltningen altsaa gennemføres uden en Stiklings Udgift for Statskassen. Da den høitærede Minister er enig i Tanken og vist kan have Ret i, at det er en Bog, som ikke kan ventes at ville være mange Aar uden Forandring, da den er af internationalt Indhold, er Spørgsmaalet i Virkeligheden afgjort med Udvalgets Stilling til Ændringsforslag Nr. 107 og Ministerens Udtalelse. — Hvad nu angaar Forslagene til § 26, Krigsministeriet og Marineministeriet vedrørende, da vil jeg, saavidt jeg kan se, følge den ærede Ordfører helt ud i min Afstemning. De større Spørgsmaal her have jo en større finantsiel Betydning og en finantsiel politisk, og jeg ønsker ikke at være med til at forhindre den ærede Ordfører og hans Benner, ialtfald saaledes som Situationen for Diebliffet er, i at lade Finantsloven gaa igjennem paa den Maade, hvorpaa de tro, at den skal vedtages nu her ved tredje Behandling, da der ikke er finantsielle Grunde, som forhindre mig fra at følge den ærede Ordfører. Havde han ikke taget sit Forslag under Nr. 137 tilbage, vilde Stillingen jo være bleven noget anderledes, da vilde jeg ikke have været istand til at følge den ærede Ordfører i min Afstemning, men en anden Sag er, at jeg ikke vilde være traadt positivt op imod ham; det vilde jeg neppe heller saa have gjort, ialtfald da kun for enkelte Posters Vedkommende. Jeg skal ikke nærmere begrunde Enkeltighederne, da Forslaget jo nu er taget tilbage, uden at jeg har benyttet eller vilde benytte Lei-